

Aktywne wsparcie na rzecz zatrudnienia

Marta Goroszkiewicz

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej w art. 14 przyznaje każdemu prawo do nauki oraz dostępu do kształcenia zawodowego i ustawicznego. Prawo to obejmuje również możliwość korzystania z bezpłatnej obowiązkowej nauki oraz wolność tworzenia placówek edukacyjnych. Zatem usługi rynku pracy to działania podejmowane przez instytucje publiczne i prywatne, mające na celu pomóc bezrobotnym i poszukującym zatrudnienia w znalezieniu odpowiedniej pracy. Zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy podstawowymi usługami rynku pracy są:

- pośrednictwo pracy;
- poradnictwo zawodowe;
- organizacja szkoleń.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrożenie wytycznych i zaleceń dotyczących **strategii zatrudnienia** uzgodnionej na poziomie unijnym. W celu wdrożenia przedmiotowej zasady zachęca się państwa członkowskie do **uaktualnienia i rozszerzenia swoich praktyk** dotyczących zapewnienia pomocy w znalezieniu zatrudnienia i samozatrudnienia, a także do wspierania środków na rzecz ochrony uprawnień pracowników do szkolenia i ochrony socjalnej, gdy zmieniają oni pracę.

Omówione zostaną: grant na telepracę, świadczenie aktywizacyjne, Program Aktywizacja i Integracja, programy specjalne i regionalne, działania aktywizacyjne, dodatkowe instrumenty adresowane do bezrobotnych do 30 roku życia – jako **nowe instrumenty w ustawie o promocji zatrudnienia**.

W Polsce obecnie realizowana jest **reforma szkolnictwa zawodowego**. **Celem reformy** i wynikającego z niej hasła lepszego dostosowania kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy, nacisk położony jest m.in. na większe zaangażowanie pracodawców w proces kształcenia zawodowego. W planach MEN jest wzmocnienie współpracy z pracodawcami na poziomie centralnym, zarówno na szczeblu międzyresortowym, jak i z przedstawicielami

partnerów społecznych, co ma pozwolić na lepsze dostosowanie oferty i treści szkolnictwa zawodowego do potrzeb rynku pracy.

Omówione zostaną wyzwania polskiego rynku pracy, tj.:

- reforma szkolnictwa zawodowego (szkoły branżowe I i II stopnia, kwestia doradztwa zawodowego, wymiar zajęć praktycznych),
- realizacja skuteczniejszych rozwiązań zwiększających liczbę osób aktywnych zawodowo (kwestia budżetu Krajowego Funduszu Szkoleniowego, realne wykorzystywanie środków Funduszu Pracy, wysokość składki na Fundusz Pracy w Polsce porównaniu z innymi krajami UE, zapowiadany Fundusz Rozwoju Edukacji Zawodowej),
- udział pracodawców i przedsiębiorców w procesie budowania nowych kwalifikacji, umiejętności i nowych kompetencji pracowników, jako efektu zmian zachodzących w gospodarce (Polska Rama Kwalifikacji, Zintegrowany System Kwalifikacji, Sektorowe Ramy Kwalifikacji, walidacja i certyfikowanie, kwalifikacje rynkowe – włączanie),
- realna odbudowy systemu kształcenia zawodowego z udziałem przedsiębiorców (kształcenie dualne młodzieży na przykładzie rzemiosła),
- wsparcie przedsiębiorczości, samozatrudnienia oraz tworzenia nowych miejsc pracy, poprzez środki finansowe na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz wsparcie doradczo-szkoleniowe – szansą Regionalne Programy Operacyjne, program Erasmus+.